

A Fővárosi Ítéltábla az Őszi Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Hamvas Péter Adrián ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Muhi Erika ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. október 2. napján kelt 33.P.21.897/2017/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az I. rendű alperest arra kötelezi, hogy 5 napon belül a ... internetes portálon, az ugyanott ... napján megjelent „...” című cikkel azonos helyen és betűszedéssel 30 napra, vagy, amennyiben az eredeti cikk továbbra is elérhető, azzal azonos ideig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„Helyreigazítás

A ... internetes portálon ... napján „...” című cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy ... távoznia kellett a felperes nevetől. Ezzel szemben a valóság az, hogy ... munkaviszonya megszüntetését maga kérte.

Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy ... szakmai vezetővé nevezték ki.

Valótlanul híreszteltük, hogy ... nyilvánosan jelezte, hogy visszavonja ... vezetői megbízatását, és ennek indokaként azt jelölte meg, hogy „magas beosztású politikusok szót emeltek a projektben betöltött státusa ellen.”.

Valótlanul híreszteltük, hogy a felperes neve felperes a ... az ... képviselőit vagy közvetlen hozzátartozóit, szakmai tapasztalatokkal nem rendelkező, megfelelő végzettség nélküli embereket vesz fel.

Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy a felperes neve felperes ... politikai nyomást gyakoroltak amiatt, hogy ... a ...-n óraadó tanárként dolgozott.

Egyebekben a per főtárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 50.400 (Ötvenezer-négyszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

A fennmaradó 33.600 (Harmincháromezer-hatszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

## I n d o k o l á s

A felperes az alperesekkel szemben a ... internetes portálon ... napján „...” címmel megjelent cikkben közöltek miatt terjesztett elő sajtó-helyreigazítás iránti kereseti kérelmet.

Keresetében az alábbi közléseket sérelmezte arra alapítottn, hogy azok - az egyes pontoknál részletezett - valótlan tényeket állítják:

1) „Távoznia kellett a napokban a ... vezető beosztású alkalmazottjának, ....”

Ebben a körben az írás valótlanul állítja egyrészt, hogy ... vezető beosztású alkalmazott volt, másrészt azt, hogy távoznia kellett az ...-tól.

Ezzel szemben a valóság az, hogy ... -én írásban maga kérte munkaviszonyának megszüntetését.

2) „Az úgynevezett ... szakmai vezetőjévé nevezték ki ... egy új, megbízásos jogviszonyban.”

A közlés valótlanul állítja egyrészt azt, hogy ... a ... szakmai vezetőjévé nevezték ki, másrészt azt, hogy ... megbízásos jogviszony keretében került foglalkoztatásra.

3) „Egy újabb belső átrendeződés után ... az úgynevezett ... szakmai vezetőjévé nevezték ki ... hatállyal, egy új megbízásos jogviszonyban.”

Valótlan állítás, hogy ... a ... szakmai vezetőjévé nevezték ki, továbbá, hogy ... hatállyal egy új, megbízásos jogviszonyban került foglalkoztatásra. A projekt tervezett indulása 2017 májusa volt, erre a projektre így nem is alkalmazhatták, annak szakmai vezetője még 2017 májusában sem volt.

4) „Folyamatos személyeskedő politikai támadások érték azért, mert szakmai kritikákat mert megfogalmazni az államtitkárság társadalmi felzárkózást segítő programjait illetően, és mert óraadó tanárként dolgozik a ...-n.”

Valótlan állítás, hogy ... folyamatos személyeskedő politikai támadások érték, valamint, hogy ... szakmai kritikát fogalmazott meg a felzárkózást segítő programok kapcsán.

5) „Az úgynevezett ... szakmai vezetőjévé nevezték ki ... egy új, megbízásos jogviszonyban”

Valótlan állítás, hogy ... a ... szakmai vezetőjévé nevezték ki, továbbá, hogy megbízásos jogviszonyban került foglalkoztatásra.

6) „... már ...-én, az ... társadalmi felzárkóztatási államtitkárságán tartott, úgynevezett „nyomon követési egyeztetésen” jelezte, hogy visszavonja vezetői megbízatását.”

Valótlan állítás, hogy ... jelezte, hogy visszavonja ... vezetői megbízatását, hiszen ... nem volt vezetői megbízása.

7) „Mert magas beosztású politikusok szót emeltek a projektben betöltött státusza ellen”

Az állítás valótlan, az I. rendű alperes által állított egyeztetésen nem hangzott el.

8) „Szakmai kritikával illetve a projekt vezetését.”

A közlés valótlan, a projekt el sem indult a cikk megírásáig, az indulásig pedig fogalmilag kizárt, hogy projektvezetés lenne.

9) „Az első konfliktus abból adódott, hogy szóvá tette, hogy a ... miért az ... képviselőit, vagy közvetlen hozzátartozóit, vagy szinte nulla szakmai tapasztalattal rendelkező, megfelelő végzettség nélküli embereket vesznek fel, miközben az állásra többdiplomás, a roma közösséggel valós kapcsolatban állókat, a szakmában évek óta dolgozókat elutasítják.”

Valótlan állítás, hogy ... bárkivel is konfliktusa lett volna a személyi kérdések kapcsán, tekintettel arra is, hogy a projekt 2017. májusra tervezett indulása előtt még senki nem került alkalmazásra a projekt munkatársaként.

10) „Az ... - a tárca vezetői és vezető beosztású munkatársai előtt - azt mondta: ..., mert sokan hamisított dokumentumokkal akarnak felvételizni.”

Ilyen közlés nem hangzott el.

11) „Problémaként vetődött fel, hogy ... a ...-n óraadó tanárként is dolgozott, amely miatt a ... az utóbbi időszakban jelentős nyomást gyakoroltak,”

Valótlan állítás, hogy a ... bármilyen nyomást gyakoroltak azért, mert ... óraadó tanárként dolgozik a ...-n.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a ... internetes portálon az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: A ... internetes portálon ... napján „...” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy „az ... - a tárca vezetői és vezetőbeosztású munkatársai előtt - azt mondta: ...” Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 10.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy 36.000 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

Ítéletének indokolásában idézte a Pp. 342. §-át, a 343. § (1) bekezdését, Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, az Smtv. 4. §-át, 10. §-át, 12. §-át, a PK 12., 13., 14. és 15. számú állásfoglalásokat, továbbá az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB határozatában foglaltakat.

A PK 12. számú állásfoglalásban írtakra is tekintettel úgy ítélte meg, hogy az alperesi cikkben megjelentek egyértelműen tényállításnak tekintendők. A PK 14. számú állásfoglalás rendelkezéseinek megfelelően a sajtószerv volt köteles bizonyítani, hogy a közleményben foglaltak a valóságnak megfelelnek. Tanúként hallgatta meg ..., akinek tanúvallomása kapcsán kételye nem merült fel, így arra alapítottnak a felperes keresetét nagyrészt elutasította.

A kereset 1., 2., 3., 4. és 5. pontjában foglalt kijelentések vonatkozásában arra mutatott rá, hogy a tanú nyilatkozata szerint őt szakmai vezetőnek nevezték ki, így vezető beosztásúnak tekintette saját magát. A cikk ugyan megbízásos jogviszonyt említ, ez azonban az írás egésze szempontjából lényegtelen tévedésnek tekinthető.

A 6. pontban kifogásolt közlésben az ... ..., ... került megnevezésre, így a leírtak vonatkozásában ő kérhetne sajtó-helyreigazítást, a felperes keresetösszege joggal ebben a körben nem rendelkezik. Megjegyezte ugyanakkor, hogy a kijelentés valóságát a tanú vallomásában alátámasztotta.

A keresetlevél 7. pontjában foglaltak tekintetében a tanú szintén akként nyilatkozott, hogy a kifogásolt közlés szó szerint elhangzott, míg a 8. pontban foglaltakat illetően azt vallotta, hogy több e-mailt is írt, a véleményét elküldve a vezetésnek, ez pedig tekinthető szakmai kritikának.

A 9. pontban írtak vonatkozásában azt állapította meg, hogy a tanú szakmai kritikát fogalmazott meg, észrevételt tett. Az volt a probléma, hogy kiket vettek fel és ennek során a szakmai döntésből őt kihagyták. Azt akarta elérni, hogy ne kerüljenek olyanok felvételre, akik már kompromittálták magukat. A véleményét ugyan nem ennyire markánsan fogalmazta meg, de tartalmukat tekintve a cikkben leírtak helytállóak. Az e körben sérelmezett közlések valóságát az alperesek által csatolt okirat is alátámasztotta.

A 10. pontban kifogásolt mondat első része a tanú előadása szerint tőle származik, míg azon rész, mely szerint „...”, nem a ..., hanem egy másik kollégája szájából hangzott el. Ezen mondatrész tekintetében tehát a helyreigazítási kérelemnek helyt adott, tekintve, hogy az nem a felperes ... származott, így a cikk ezen része valótlan tényállítást tartalmaz.

A 11. pontban írt közlés vonatkozásában a tanú kiemelte, hogy a ... nem négy szemközt, hanem értekezleten mondta a leírtakat.

Utalt arra, hogy a 9. pontban írtakat az alperesi oldal által csatolt okirat is alátámasztotta. Nem találta alaposnak a felperes azon hivatkozását sem, hogy nem megbízási jogviszony, hanem munkaviszony keretében látta el ... a munkáját, mivel az lényegtelen tévedés a cikk egésze szempontjából. A helyreigazító közlemény szövegét a PK 15. számú állásfoglalásban írtak alapján határozta meg.

A Pp. 78. §-a alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az alpereseket illeték fizetésére nem kötelezte, mivel túlnyomórészt pernyertesek lettek. A teljes illeték a felperes személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ának megfelelően.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását és a keresetének való teljes helyt adást, a II. rendű alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadása szerint az eljárás során csatolt munkaszerződés is azt támasztja alá, hogy ... nem szakmai vezető és nem vezető beosztású munkavállaló volt. Függetlenül attól, hogy tanú magát szakmai vezetőnek tekintette, a munkaszerződésből megállapítható, hogy felettes szakmai irányítási jogkörrel a szakmai vezetője rendelkezett. A vezető beosztású munkavállalókra a Munka Törvénykönyve alapján egyébként is speciális rendelkezések vonatkoznak, a munkaszerződés pedig ilyen speciális rendelkezést nem tartalmaz. Az, hogy ... munkaviszonyban, vagy megbízási jogviszonyban foglalkoztatta, lehetne lényegtelen tévedés, ha egy piaci alapon működő társaságról lenne szó. Tekintettel azonban arra, hogy állami intézmény és közpénzzel gazdálkodik, kiemelkedően fontos a közpénzzel történő gondos gazdálkodás. Azáltal azonban, hogy az alperes azt a valótlan tényt állítja, hogy megbízási jogviszonyban állt vele, azt a látszatot kelti valótlanul, hogy a munkavállalói körében nem tudta a mentori tevékenységet megoldani és egyéb megbízást kötött a projekt vonatkozásában. Ez a megoldás pedig a társadalomban negatív értékítéletet szülhet, így nem lényegtelen tévedés.

Az elsőfokú bíróság ítélete a felmondás körülményeit érintően nem tartalmaz indokolást annak ellenére, hogy igazolta azt, hogy a tanú kérte munkaviszonya megszüntetését, így az I. rendű alperes valótlanul sugallta azt, hogy ... távoznia kellett, azaz felmondott neki.

A 6. pontban foglalt közlés vonatkozásában arra mutatott rá, hogy a ... megbízatás egyértelműen az ... .. megbízatására utal, a ... részéről történő eljárás pedig egyértelműen az ... képviselőjében történő eljárást jelenti, így keresethozzájárulási joggal rendelkezik.

A 8. pontban írt kijelentés tekintetében azt emelte ki, hogy a tanú semmivel nem támasztotta alá azon állítását, hogy véleményét bármilyen módon is megfogalmazta volna.

A 9. pontban írtak vonatkozásában arra utalt, hogy a tanú azt akarta elérni, hogy ne vegyenek fel olyanokat, akik már kompromittáltak magukat, ez azonban nem egyenlő azzal a cikkben írt valótlan tényállítással, hogy a ... az ... képviselőit, vagy közvetlen hozzátartozóit, vagy szakmai tapasztalattal nem rendelkező, megfelelő végzettség nélküli embereket vesznek fel. A projekt 2017. tervezett májusi indulása előtt senki nem került alkalmazásra, így módja sem lett volna bárkinek bárkit kritikával illetni. A 11. pont vonatkozásában arra mutatott rá, hogy senki nem gyakorolt nyomást a ... annak okán, hogy ... a ...-n dolgozik óraadó tanárként.

Az alperesek az elsőfokú ítélettel szemben csatlakozó fellebbezést terjesztettek elő, amelyben azt az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérték.

Előadásuk szerint a sérelmezett írásban közöltek valóságtartalmát alátámasztották, a tanúként megjelent ... hitelt érdemlően nyilatkozott arról, hogy az internetes lap által közöltek a valóságnak megfelelnek.

Ugyanebben a tárgyban a Fővárosi Törvényszék ... ügyszámon a ... ellen indított sajtó-helyreigazítási perben elutasította a felperes keresetét, arra tekintettel, hogy a perben szintén tanúként meghallgatott ... vallomása alátámasztotta a cikkben foglaltakat. Az azon ügyben eljáró bíróság lényegtelen tévedésként értékelte, hogy nem a ..., hanem a felperes egy másik munkatársa mondta azt, hogy a ..., mert azok közül sok a hamis. A kifogásolt 3. közlés vonatkozásában pedig azt állapította meg, hogy a cikk egésze szempontjából lényegtelen tévedést tartalmaz. Utalt arra is, hogy a felperes szubjektív érzete miatt sajtó-helyreigazításra nincs lehetőség.

A felperes fellebbezése részben megalapozott, az alperesi csatlakozó fellebbezés megalapozatlan.

A Fővárosi ítéltábla az elsőfokú ítéletet - a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően - kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálhatta felül.

Ebben a körben az első fokon eljáró bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság részben nem értett egyet.

A másodfokú bíróság elöljáróban a következőket emeli ki.

A PK. 14. számú állásfoglalásban lefektetett elv szerint a kifogásolt közlemény tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani általában akkor is, ha híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát.

A perbeli írás ... alkalmazottnak az ... egyik háttérintézményétől, a felperestől való távozásáról szól, amire a cikk beszámolója szerint nem önként került sor. Az írás az I. rendű alperesnek nyilatkozó ... által elmondottak alapján részletezi a történeteket, azt boncolgatva, hogy a távozás mögött milyen, a munkáltatónak felróható okok állnak.

A jogvitában az alperes - a csatolt okiratok mellett - elsősorban ... tanú vallomásaival kívánta igazolni a keresettel támadott közlések valóságtartalmát.

Nem kizárt, hogy a sajtószerv a perben annak, a peres felek körén kívül eső személynek a tanúkénti meghallgatását indítványozza, akitől az adott cikk megírásához szükséges információit szerezte, illetve akinek tényállítását, nyilatkozatát az írás közli. A bíróságnak az ilyen tanúvallomást - a Pp. 206. §-a alapján - más bizonyítékokkal, továbbá a felek előadásával összevetve kell értékelnie, mérlegelnie.

Ezt az értékelést az elsőfokú bíróság nem megfelelően végezte el, amikor az állapította meg, hogy a tanúvallomás a cikkben leírtakat teljes mértékben alátámasztotta. Tény, hogy az írás a ... által elmondottakat közvetíti, ami azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben a leírtakat tanúvallomásában megerősíti, úgy azokat feltétel nélkül valóban szükséges elfogadni.

A tanúvallomásban foglaltak értékelésekor nem volt figyelmen kívül hagyható az, hogy bizonyos kérdéskörökhöz kapcsolódóan a tanú vallomása ellentmondásoktól nem volt mentes. A tanú nem tekinthető érdektelennek sem, miután a tárgybeli cikk az általa elmondottakon alapul, illetve - a perbeli cikk bevezető részéből megállapíthatóan - bírósághoz és az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz is fordult, így a cikkben foglaltak valóságtartalmának igazolása nyilvánvalóan érdekében állt. Az alperes ugyanakkor nem szolgáltatott olyan okirati vagy egyéb bizonyítékot, amelyek a tanú által előadottakat hitelt érdemlően alátámasztották volna.

A másodfokú bíróság az egyes közléseket - a kereseti kérelem ismertetésekor alkalmazott számozást követve - a fentiek tükrében vizsgálta és azt állapította meg, hogy a felperes helyreigazítási igénye az alábbi kereseti pontok tekintetében nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a 2., 3. és 5. pontokban kifogásolt közlések vonatkozásában helyesen mutatott rá arra, hogy a cikk egésze, annak lényegi mondanivalója, így a felperes megítélése szempontjából is közömbös pontatlanság, lényegtelen tévedés az, hogy ... a munkáját megbízásos jogviszonyban, vagy munkaviszonyban végezte-e. A felperes fellebbezésben kifejtett érvelésére tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy a sajtó-helyreigazítás célja a valótlan állítások kiigazítására való jognak, a sajtó valósághű, valóságnak megfelelő tájékoztatási kötelezettségének biztosítása. A jogintézmény szabályozásának jogi természetéből következik, hogy szükségtelen annak vizsgálata, hogy a kifogásolt közlés a helyreigazítást kérő vonatkozásában negatív értékítélet kiváltására alkalmas-e.

A 4. pontban írt, „folyamatos személyeskedő politikai támadások érték azért, mert szakmai kritikákat mert megfogalmazni az államtitkárság társadalmi felzárkózást segítő programjait illetően, és mert óraadó tanárként dolgozik a ...-n” közlés vonatkozásában az elsőfokú bíróság határozatának indokolása megállapításokat nem tartalmaz. A Fővárosi Ítéletábra megítélése szerint ugyanakkor ez a kifogásolt cikk olyan kijelentése, amely az ügyben érintett, tanúként meghallgatott személy, ... szubjektív értékítéletét közvetíti, e tekintetben sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

A 8. pontban kifogásolt „szakmai kritikákkal illetve a projekt vezetését” közlés a sérelmezett írásban nem szerepel, e vonatkozásban tehát a helyreigazítási kérelem nem lehet alapos.

Megalapozott ugyanakkor a helyreigazítás iránti kereseti kérelem az alábbi pontok vonatkozásában:

A kereset 1., 2. és 3. pontjában megjelölt „vezető beosztású alkalmazott”, illetve „szakmai vezetővé nevezték ki” közlések tekintetében a Fővárosi Ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, amikor úgy ítélte meg, hogy ... tanú igazolta ezen állítások valóságtartalmát. A közlés valóságalapja ugyanis hitelt érdemlően nevezett munkaszerződésének, munkaköri leírásának a csatolásával kerülhetett volna bizonyításra, a benyújtott okiratok ... vezető beosztású alkalmazotti, illetve szakmai vezetői státuszát nem igazolják. Annak nincs ügydöntő jelentősége, hogy a tanú maga minek minősítette beosztását, hogy saját magát vezető állású munkavállalónak tekintette-e. A perben az alperes részéről ugyan csatolásra került egy munkaszerződés, azzal azonban nem a vezető beosztást kívánta alátámasztani, hanem azt, hogy a ... projektbe már 2017 májusát megelőzően is kerültek munkavállalók felvételre. Az adott munkaszerződésen a személyes adatok kitakarásra kerültek, keltének dátumából (...) sem vonható le az a következtetés, hogy az ... munkaszerződése lenne, hiszen a tanú ... napján került az ... felperes állományába, majd ... napjától az Mt. szerinti munkaviszony keretében alkalmazták. Nem támasztja alá a közlések valóságát az alperes által csatolt felmondás elnevezésű okirat tartalma sem. A ...-i keltezésű, „próbaidőn belüli felmondás” tárgyú okirat ugyanis a felperesnél nem került benyújtásra, az - a tanú előadása szerint is - csupán tervezet maradt. Mindezek alapján az alperes hitelt érdemlően nem igazolta azt, hogy a tanú vezető beosztásban dolgozott a felperesnél.

Az 1. pontban írt „távoznia kellett” közléssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítélete indokolást nem tartalmaz. A sérelmezett írást a másodfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően szövegösszefüggésében vizsgálta, a kifogásolt közlést a szöveg egyéb részeivel együtt értékelte. Ennek alapján a cikk olvasata az, hogy ... nem önként távozott a felperestől, hanem munkáltatói felmondás okán, illetve olyan, a munkáltató részéről felmerült kényszerítő okok miatt, amelyek a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tették, ezért fordul bírósághoz, az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz is. Ez a felmondási okirat bemutatásával, a megjelölt körülmények bizonyításával lett volna igazolható, ami elmaradt. Ennek hiányában csupán az állapítható meg, hogy ... önként távozott, a próbaidő alatt maga kérte jogviszonya megszüntetését.

A kereset 6., 7. és 11. pontjában kifogásolt, „a ...-i értekezleten ... részéről elhangzott az, hogy visszavonja a vezetői megbízatását”, „magas beosztású politikusok szót emeltek a projektben betöltött státusza ellen”, illetve „problémaként vetődött fel, hogy ... a ...-n óraadó tanárként is dolgozott, amely miatt a ... jelentős nyomást gyakoroltak” közlések olyan tényállítások, amelyek valóságtartalma érdektelen tanúkkal igazolható lett volna. ... tanú vallomása szerint ugyanis a kijelentések nem négy szemközt, hanem egyeztetésen és értekezleten hangzottak el. Az alperes azonban tanúbizonyítást ebben a körben nem ajánlott fel, így az állítások valóságát bizonyítani nem tudta.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy ... egy értekezleten, egyeztetésen nyilvánvalóan a felperes képviselőjében nyilvánul meg, tesz kijelentéseket, a neki tulajdonított közlések a felperes nyilatkozatainak tekintendők, így a felperes a 6. pontban kifogásolt közlés vonatkozásában - az elsőfokú bíróság megállapításával szemben - keresetösségi joggal rendelkezett.

A 9. pontban sérelmezett, „az első konfliktus abból adódott, hogy” .... kezdetű szövegrész olyan vélemény, amely tényállítást tartalmaz, miszerint a projektre az ... képviselőit, vagy közvetlen hozzátartozóit, illetve nulla szakmai tapasztalattal rendelkező, megfelelő végzettség nélküli személyeket vettek fel. Ennek valóságát a tanú nem támasztotta alá, sőt éppen arra hivatkozott, hogy nem ezt tette szóvá, hanem azt, hogy olyan személyek kerülnek alkalmazásra, akik már kompromittálták magukat. A perbeli írás tehát nem szöveghűen, valósághűen idézte ... elmondását, azt pedig az alperes nem igazolta a perben, hogy a sérelmezett kijelentés a valóságnak megfelel.

A 10. pontban kifogásolt közlés első része vonatkozásában fellebbezés nem került előterjesztésre, míg a második részt a csatlakozó fellebbezés érintette. Ez utóbbi tekintetében a Fővárosi Ítéltábla nem osztja az alperesek azon álláspontját, hogy lényegtelen tévedésről van szó. Valóban közömbös pontatlanság lehetne, hogy a felperes ..., vagy más alkalmazottja tette-e a sérelmezett kijelentést. A felperes azonban nem ezt kifogásolta, hanem arra alapítottan kért helyreigazítást, hogy ilyen közlés, miszerint „...” - sem a ..., sem más részéről - egyáltalán nem hangzott el. Az alperes a közlés valóságtartalmát nem tudta igazolni, önmagában a tanú vallomása arra nem volt alkalmas. Ebben a körben az elsőfokú bíróság jogszerűen kötelezte az I. rendű alperest helyreigazítás közzétételére.

A keresetlevél 11. pontjában foglalt közlés tényállítása, a tanú annak valóságát megfelelően nem támasztotta alá. ... előadása szerint az, hogy problémaként vetődött fel, hogy ő a ...-n óraadó tanárként dolgozott, és emiatt a ... jelentős nyomást gyakoroltak, szintén nyilvánosan, értekezleten hangzott el, érdektelen tanúkkal a kijelentés valóságtartalma igazolást nyerhetett volna. Tanúk bejelentésére azonban az alperes részéről nem került sor.

A fentieknek megfelelően a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezéssel érintett körben - a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és az I. rendű alperest - az elsőfokú bíróság által a 10. pontban foglaltak tekintetében elrendelt helyreigazításon túlmenően - az 1., 2., 3., 5., 6., 7. 9. és 11. pontok vonatkozásában is helyreigazítás közzétételére kötelezte.

A helyreigazítás szövegét a PK. 15. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően - a kérelem és ellenkérelem korlátai között - belátása szerint állapította meg, a kifogásolt közlések valótlan voltának tartalmi összefoglalásával. Ennek folytán egyértelművé válik, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek konkrétan mely része valótlan, az I. rendű alperes mely tényeket híresztelte valótlanul.

A „távoznia kellett” (1. pont) közlés tekintetében a Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartotta a valóság közlését is, tekintettel arra, hogy ebben a körben a valóságtartalom közzététele biztosít lehetőséget arra, hogy az olvasó valósághű tájékoztatást kapjon.

A felperesi fellebbezés részben eredményre vezetett, ennek folytán a pernyertesség, pervesztesség aránya módosult, az 60-40%-ban állapítható meg az alperesekre terhesebben. Mindezek alapján a másodfokú bíróság - ezen pernyertességi, pervesztességi arálynak megfelelően - a Pp. 81. § (1) bekezdése és 239. §-a alapján kötelezte a II. rendű alperest a felperes részére első- és másodfokú perköltség megfizetésére. A felperes perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, melyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján - mérlegeléssel - állapított meg.

A pernyertesség, pervesztesség arányában köteles viselni a II. rendű alperes a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. §-a alapján számított 50.400 forint együttes kereseti és másodfokú illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A fennmaradó 33.600 forint együttes, le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték - a felperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető személyes illetékmentesség folytán - a Magyar Állam terhén marad a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ának megfelelően.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Hercsik Zita s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.  
előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő